

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare, i al Fill...

Al·leluia

Himne

**Vós sou, Senyor, la llum del meu cor,
vós sou la meva força.
En vós, Senyor, jo trobo el meu bé,
vós m'ompliu de joia.**

1. Jo penso en vós de dia i nit, oh Senyor!
car vós guieu mon esperit, oh Senyor!

2. No vull servir l'argent ni l'or, oh Senyor!
per sempre més us dono el cor, oh Senyor!

3. Havent posat els ulls en vós, oh Senyor!
caminaré amb el cor joiós, oh Senyor!

4. Faré cantant el meu camí, oh Senyor!
amb vós la mort no em pot ferir, oh Senyor!

5. A dalt del cel m'acollireu, oh Senyor!
i d'alegria m'omplireu, oh Senyor!

Salmòdia

Ant. 1 L'Esperit Sant havia promès a Simeó que no el deixaria morir sense haver vist el Messies.

Salm 109

Oracle del Senyor al meu Senyor:

«Seu a la meva dreta, i espera que faci dels enemics
l'escabell dels teus peus.»

Que el Senyor estengui lluny des de Sió
el poder del teu ceptre.
Impera enmig dels enemics.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de la mare,
des del principi jo t'he engendrat.»

El Senyor no es desdiu del que jurà:
«Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.»

El Senyor és al teu costat,
i abat els reis el dia que s'indigna;
judica els pobles i els fa presoners,
abat governants arreu de la terra.

Et dóna possessió del teu domini;
així redreçaràs el cap.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Ant. 1 L'Esperit Sant havia promès a Simeó que no el deixaria morir sense haver vist el Messies.

Ant. 2 Oferiren per ell en sacrifici un parell de tórtres o dos colomins.

Salm 113 A

Quan els fills d'Israel sortiren d'Egipte,
quan se n'anaren del poble estranger,
la terra de Judà fou el seu santuari,
el país d'Israel, la seva possessió.

El mar, en veure'ls, va fugir,
i el Jordà se'n tornà riu amunt;
les muntanyes saltaren com anyells,
enjogassades com petits de la ramada.

¿Què tenies, mar, que vas fugir,
i tu, Jordà, per tornar riu amunt?
¿Per què saltàveu, muntanyes, com anyells,
enjogassades com petits de la ramada?

És davant del Senyor que s'estremí la terra,
davant del Déu de Jacob,
que converteix les roques en estanys,
la pedra dura en dolls d'aigua viva.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Ant. 2 Oferiren per ell en sacrifici un parell de tórtres o dos coloms.

Ant. 3 Els meus ulls han vist el Salvador, que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles.

Càntic (Ap 19, 1-7)

Al·leluia!
És l'hora de la salvació, de la glòria i del poder del nostre Déu.
R. Al·leluia
Les seves sentències són justes, no van mai errades.
R. Al·leluia (al·leluia)

Al·leluia!
Lloeu el nostre Déu, tots els seus servents
R. Al·leluia
i els qui creieu en ell, petits i grans.
R. Al·leluia (al·leluia)

Al·leluia!
El Senyor, el Déu de l'univers, és rei.
R. Al·leluia
Alegrem-nos i celebrem-ho, cantem la seva glòria.
R. Al·leluia (al·leluia)

Al·leluia!
Ha arribat l'hora de les noces de l'Anyell
R. Al·leluia
i la seva esposa ja està engalanada.
R. Al·leluia (al·leluia)

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Ant. 3 Els meus ulls han vist el Salvador, que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles.

De la carta als cristians de Colosses

Crist, cap de l'Església; Pau, el seu servent

Germans, Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats.

Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer.

Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

Vosaltres en altre temps estàveu allunyats, portats per una mentalitat contrària a Déu i plens d'obres dolentes. Però ara us ha reconciliat amb ell per la mort que Crist ha sofert en el seu cos. Així us ha portat a la seva presència sants i nets i lliures de tota acusació. Manteniu-vos fermes en el fonament de la fe: que res no us aparti de l'esperança que us dona la Bona Nova que heu sentit. Us ho dic jo, Pau, servidor d'aquesta Bona Nova, que ara és anunciada per tot el món.

Ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant.

Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist. Per això treballo i sostinc una lluita constant, amb l'energia poderosa que ell em comunica.

Vull que sapigueu quins treballs passo per vosaltres, pels de Laodicea i pels altres que no m'han vist mai. Desitjo que s'animin i que creixin tots junts en l'amor i en la riquesa d'un coneixement ple i convençut, perquè penetrin en el pla secret de Déu, que és Crist. En ell hi ha amagats tots els tresors de saviesa i de coneixement.

Del tractat de sant Hipòlit, prevere, «Refutació de totes les heretgies»

(Capítol 10, 33-34) *El Verb fet home ens deïfica*

No és amb paraules vanes que tenim fe, ni com enduts per mocions sobtades del cor; no ens afalaguen les blaneses d'uns discursos eloqüents, sinó que no neguem la confiança a uns mots proclamats amb força divina.

Això, Déu ho manava al seu Verb i el Verb parlava i apartava l'home de la desobediència. Tanmateix no ho feia asservint-lo per una força coactiva, sinó que cridava l'home en la llibertat i en la determinació humana que li són pròpies.

El Pare va enviar el Verb a la fi dels temps, perquè ja no volia parlar més per mitja dels profetes ni volia tampoc que fos sobreentès en una predicació fosca, ans ordenà que es fes visible perquè el món el veiés i se salvés.

Hem sabut que aquest Verb va assumir un cos en la Verge, i que va dur en si mateix l'home antic en una nova imatge. Sabem que es va fer home com nosaltres, perquè si no hagués existit en la nostra matèria hauria estat debades que ens manés que l'imitéssim com a mestre. Si l'home Crist em fos d'una substància diversa, ¿com podria manar-me a mi, dèbil com sóc de naixença, que l'imités? ¿Com seria ell aquí bo i just?

I, perquè ningú no es cregués que era diferent de nosaltres, va suportar el treball, volgué necessitar menjar i beure, i descansà, dormint. La passió no li féu repugnància, es va avenir a morir i manifestà la seva resurrecció, com oferint en tot això, en qualitat de primícia, la seva humanitat. Ho féu perquè tu, en sofrir, no defalleixis, sinó que reconeguis que ets home i esperis també tot el que Déu va mostrar al seu Verb.

Quan hakis après qui és el Déu autèntic, el teu cos serà immortal junt amb la teva ànima i obtindràs el Regne dels cels, tu, que havies estat en la terra i hi vas conèixer el Rei celestial. Seràs company de Déu i cohereu de Crist: ni les concupiscències, ni les passions ni les malalties no et subjectaran, perquè serà com si fossis un déu.

És que tots els mals que vas suportar pel fet de ser home, te'ls donava Déu perquè ets home; tot el que és propi de Déu, va prometre donar-t'ho quan t'hagis deïficat, quan t'hagis tornat immortal: és conèixer-te a tu mateix, tot reconeixent Déu que et va crear; ja que conèixer-lo i ser-li conegut esdevé al qui ell ha cridat.

Per tant, no intenteu res contra vosaltres mateixos; no volguéssiu retrocedir. Crist es Déu per damunt de tot; va determinar rentar el pecat dels homes; va perfeccionar l'home vell en el nou, quan ja, des del començament, l'havia anomenat imatge seva i va mostrar visiblement l'amor que li professa. Si obeeixes els seus greus

manaments, si et tornes un bon imitador del qui és bo, seràs semblant a Déu, i ell et retrà honor. Perquè Déu no és cap captaire: t'ha deïficat a gloria seva.

Responsori breu

R / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

V/ Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

R / Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

V/ El Senyor és amb vós.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

Càntic de Maria

Ant. Avui la santa Verge Maria va presentar el nen Jesús al temple, i Simeó, ple de l'Esperit Sant, el prengué en braços i beneí Déu.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalta els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. Avui la santa Verge Maria va presentar el nen Jesús al temple, i Simeó, ple de l'Esperit Sant, el prengué en braços i beneí Déu.

Pregàries

Adorem el nostre Salvador, que avui fou presentat al temple, i fem-li aquesta súplica:

Que els nostres ulls, Senyor, contemplin la vostra salvació.

Crist Salvador, llum que es revela a les nacions, il·lumineu als qui encara no us coneixen, perquè creguin que vós sou el Déu veritable.

Redemptor nostre, glòria d'Israel, el vostre poble, feu brillar l'Església enmig dels infidels.

Jesús, desitjat de tots els pobles, contemplat com Salvador per Simeó, el just, atraieu tots els homes a la vostra salvació.

Senyor, en la vostra presentació, un ancià profetitzà que una espasa de dolor traspassaria el cor de Maria; enfortiu ara els qui sofreixen en el vostre servei.

Oh Crist, felicitat dels sants, que us mostràreu a Simeó abans que morís i així acomplíreu el seu desig, mostreu-vos als difunts que anhelan la vostra visió.

Demanem al Pare que la llum de Crist il·lumini tots els homes; que vingui a nosaltres el Regne:

Pare nostre.

Oració

Déu omnipotent i etern, us preguem que així com avui el vostre Fill unigènit fou presentat al temple amb una humanitat com la nostra, també nosaltres ens presentem davant de vós amb el cor purificat. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:
Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).